

Bir yazarın başlattığı ve peşinden gidenlerle yol olmaya başlayan bir davranış: **“kaçmak”**

Süslü cümlelerle yapılan veda mesajları ve ben gidiyorum havası.

Sanki onlar gidince dünya çok etkilenecek ve arkalarından ağlayacak.

Vedalarında bile bir ego, bir gurur, bir bensiz olmaz, ben önemliyim havası.

Mezarlıklar dünyada iken kendini vazgeçilmez sanan insanlarla dolu.

Oysa bizim felsefemiz “Giden kal, gelene git dememek” üzerine kurulu.

Giden gitsin biz kalan sağlarla mücadelemize devam edeceğiz Allah'ın yardımıyla.

Doktora konum: Sosyal kelam.

İctimaiyyatın gücü.

Bir kişi bir, iki kişi yirmi iki, üç kişi üç yüz otuz üç, dört kişi dört bin dört yüz kişidir.

Cemaatte rahmet ayrılıkta azap vardır.

Rabbim cemaatin gücünü bize anlatmak için "ben" tabirini hiç kullanmaz, hiç kimseye ihtiyacı olmadığı halde daima bize örnek olmak için "biz" tabirini kullanır.

Namazda safların sık ve düzgün olması, omuzların birbirine yaslanması toplumda iyiliklerin çoğalması ve kötülüklerin azalması için inananların omuz omuz verip mücadele etmesini işaret içindir. Toplumda omuz omuza verip mücadele etmeyen kıldığı namaz namaz değildir.

"İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın." Maide, 5/2

Dünyaya iyi olmak ve iyiliği yaymak, çoğaltmak için gönderilen ve bu konu üzerinden imtihan edilen insan için kaçış yoktur.

Bu mücadeleden kaçan herkes iblisin vazifesi olan kötü olmak ve kötülüğü yayma misyonuna hizmet eder.

Yeis, ümitsizlik acizlikten, tembellikten gelir.

Bu gün her zamankinden daha fazla ümitvar, çalışkan, coşkulu iyilik için koşturan insanlara ihtiyacımız var.

Ölüm sana gelinceye kadar Rabbine kulluk et. Hicr, 15/99

Bu sebeple Kur'an-ı Kerim; yaptıkları iyiliği yayma mücadelesinde Allah'tan başka kimseden bir ücret beklemeyen ve koşturanlardan sıklıkla bahseder.

O erler ki; Sadece seferle sorumlu olduklarını zaferin, Cenabı Hak'kın hikmetine bağlı, kendileri dışında, davranışlarına tesir etmeyen bir kavram olduğunun bilinciyle yaşarlar son nefese kadar.

Aile, cemaat, cemiyet ve toplumda ki birliğe, hem de birbirine sevdalı bir birliğe dikkat çeken ve bir ve beraber olmaya dair en güzel vurguları yapan Abdurrahim Karakoç'a hem rahmetle analım hem kulak verelim:

"Sırat'tan incedir sevda köprüsü

Beraber geçelim tut ellerimden.

Niyet ak güvercin, vuslat gökyüzü

Beraber uçalım tut ellerimden.

Gönüldeki birlik kalkandır dışa

Aldırma ayaza, yele, yağışa

Giden ilkbahara, gelecek kışa

Beraber göçelim tut ellerimden.

Birleşmek üzredir şafakla gurûp

Korku beklenilmez kapıda durup

İster zehir olsun, isterse şurup

Beraber içelim tut ellerimden.

Çağır hayallerin en ötesini

Yakından duyarsın aşkın sesini

Sonsuz mutluluğun penceresini

Beraber açalım tut ellerimden.

Hatırla kaybolan hatıraları

Elmastañ ışıklı, altundan sarı

Zaman tortusundan işte onları

Beraber seçelim tut ellerimden.

Şüphe “başlangıç”tır, karar “nihayet”

Zamanı zamana etme şikayet

Kaçmak kurtuluştur diyorsan şayet

Beraber kaçalım tut ellerimden.”

Demek ki inanan insan kaçacaksa bile ki biz buna HİCRET diyoruz, birlikte kaçacak.

Ali Şeriatı der ki;

“Yaşadığın yeri cennet yapmadığın müddetçe, kaçtığın her yer cehennemdir.”

Son söz Rabbimizin sözü olsun:

“İnsan o gün “Kaçacak yer neresi?” der.

-Hayır, asla kaçacak bir yer yoktur.

O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.”

Kiyame, 75, 10-12